

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نشریه رنجبر شماره ۱۵۹
۱۳ اگست ۲۰۱۸

کیفیت بیانیة نظری و عملی کمونیستی

این روزها از جانب تشکلهای مدعی کمونیست بودن، بیانیه هائی صادر می شوند که بیشتر جنبه خودمرکزبینی ارائه خط سیاسی درست روز را دارند، تا کیفیت واقعی بیانیة کمونیستی که متعلق به تشکلی که در قامت حزب کمونیست راستین طبقه کارگر در هر کشور باشد.

"مانیفست حزب کمونیست" ۱۸۴۸، علی رغم گذشت ۱۷۰ سال از تاریخ انتشار آن، هنوز الهام بخش و آموزنده است که با در نظر گرفتن "نقد مبانی اقتصادی، سیاسی و فلسفی نظام سرمایه داری"، با "نقد برنامه گوتا"، "چه باید کرد؟"، "یک گام به پیش، دو گام به پس"، "دولت و انقلاب"، "بیماری کودکانه چپ روی در کمونیسم"، "انقلاب پرولتری و کائوتسکی مرتد"، "اقتصاد و سیاست در دوران دیکتاتوری پرولتاریا"، "امپریالیسم به مثابه بالاترین مرحله سرمایه داری"، "درباره پراتیک و تضاد" و صدها آموزش دیگر در مورد تحلیل و پیشبرد مبارزه طبقاتی مبانی بیانیه هائی باید قرار بگیرند که وظیفه اجتناب ناپذیر کمونیستها در بیانیه نویسی را دارند.

در عین حال، با توجه به تغییر و تحولات اوضاع کنونی و حرکت در مسیر آگاهانه به پیش، از نظر درجه اهمیت و درک منطقی و عملی از آنها نه در ذهنی گریها، بلکه در اتکاء به تئوری عظیم جنبش کارگری و رهائی از جهان از خود بیگانه شده با توجه به اوضاع کنونی به تلفیق تئوری با پراتیک شرایط مشخص هر کشور صورت بگیرند. یافتن چنین کیفیتی منوط بر آنست که این بیانیه ها چنان انسجامی داشته باشند که طبقه کارگر و توده های زحمت کش صحت آنها را در جهت رهائی خویش بیابند. بدین منظور نکات اساسی زیر در دست یابی به بیانیة کمونیستی تلفیق یافته با شرایط مشخص است که هويت می یابد:

(۱)- تعهد به رهنمودهای کمونیسم علمی با پشتوانه نزدیک به ۲۰۰ سال مبارزات آگاهانه موفقیت آمیزی که با فداکاری کمونیستهای کارگر و غیرکارگر قرار گرفته در موضع کارگری به دست آمده است؛ طفره روی از این رهنمودها و دامن زدن به آشفته فکریهای نظری و عملی به عاریت گرفته شده از بورژوازی و خرده بورژوازی در پافشاری روی از خود بیگانگی ها، فردگرایی ها، فرقه گرایی ها جز دامن زدن به سرگیجه دور هم پیچیدن در گرداب مخوف مبارزه طبقاتی بی رحم، نتیجه منفی و شکست به بار نخواهد آورد.

(۲)- براندازی نظام جهانی سرمایه داری، جهت گذار به سوسیالیسم، بدون ایجاد حزب کمونیست واحد انقلابی آگاه، متحد، منسجم و مبارز در پیوند فشرده با اکثریت عظیم طبقه کارگر و توده های زحمت کش در هر کشور و تلاش به

سازمانیابی تشکلهای توده‌ئی کارگری سراسری و زحمت کشان، اولین رهنمود در امر رهبری انقلاب کارگری و عملی ساختن آن در پایان دادن به تفسیرهای مغشوش مسائل جهانی و کشوری و قدم گذاشتن در نابود ساختن جامعه طبقاتی و رهائی از سلطه نظام سرمایه داری، است.

۳- اما تحقق مجدانه این رهنمودها در هر کشور و درجهان، با سدهای مخرب طبقات استثمارگر و ستمگر، که مانع از حرکت پر قدرت طبقه کارگر و زحمت کشان به مثابه اکثریت عظیم مردم، با توسل به اغفال و سرکوب روبه رومی گردند. در این ارتباط، بارسنگین عادات و سنن ارتجاعی گذشته، تفکرات ایده آلیستی نظیر ذهنیگری، یک جانبه گری، الگوبرداری، جزم باوری، در عرصه های اقتصادی و سیاسی به صورتهای اپورتونیستی، رویزیونیستی، انحلال طلبی، فرقه گرایی، رفرمیستی، اکونومیستی پایپج حرکت مقتدرانه کارگران و زحمت کشان می شوند. بدون مقابله با این عوامل مخرب، پیروزی مبارزات طبقاتی آگاهانه، امکان پذیر نیست. دست یابی به این کیفیت باید پیوسته در مدنظر باشد.

۴- برای فائق آمدن بر مشکلات موجود در مبارزه طبقاتی، رهنمود مشخص کمونیسم علمی در حزب سازی و متشکل شدن پیشروان آگاه طبقه کارگر و کمونیستها بر اساس وحدت روی اصول کمونیستی و نکات اساسی برنامه و تاکتیک مبارزه در براندازی نظام سرمایه داری و پیشبرد هماهنگ در حل اختلافات درون حزبی در تصمیم گیریها از طریق به کارگرفتن دقیق مرکزیت - دموکراتیک، سیاستها و پیش بردن وحدت نظری و عملی اکثریت اعضای حزبی با قدرت تأمین می شود. چنین حزبی شایسته نوشتن بیانیه کمونیستی را در کشور خویش دارد که تزه های اپریل ۱۹۱۷ لنینی حزب بلشویک روسیه نمونه ای از آن است.

۵- امروز با وجود احزاب مختلفی به نام "حزب کمونیست"، بدون وفاداری به ۴ نکته فوق، بدون پیوند فشرده با طبقه کارگر، بدون این که از پشتیبانی پیشروان کمونیست طبقه کارگر نظیر زنده یاد شاهرخ زمانی برخوردار باشند، خود را تنها حزب طبقه کارگر معرفی می کنند. بدین ترتیب، رواج دادن فرقه گرایی ضد کمونیستی و ضد حزبی شدیدی را، بر پایه خود مرکز بینی، با صدور بیانیه های التقاطی غیر دیالکتیکی به خود بزرگ بینی می پردازند. مبارزه با این ویروس ضد کمونیستی تنها در گرو آن بخش از کارگران و روشنفکران کمونیست است که در ایجاد حزب واحد کمونیستی انقلابی پیشقدم شده و ملزومات ایجاد حزب را در حدی که دربالآمد با ارائه برنامه حزبی و جلب تشکلهای افراد کمونیست منفرد فراهم سازند. از این طریق است که با تشکیل اولین کنگره حزب کمونیست واحد انقلابی معضل تشکل یابی کمونیستی را تحقق خواهند بخشید.

۶- هم اکنون بسیاری از خواسته های فوری و میرم کارگران و زحمت کشان در اعلامیه ها و اعتصابات و اعتراضات جنبشهای کارگری، معلمان، زنان، حمل و نقل کنندگان انسانها و کالاها، دانشجویان، خواسته های ملی سرکوب شده، دفاع از حفظ محیط زیست و غیره مطرح شده اند. دفاع از این خواسته ها وظیفه تخطی ناپذیر کمونیستها می باشد. ولی تحقق واقعی این خواستهها و تدقیق آنها بدون انجام انقلاب کارگری به مثابه قاطع ترین گسست از دنیای طبقاتی متکی بر نظام سرمایه داری کنونی، ممکن نیست. از جمله:

- ایجاد کشوری سکولار و قطع دخالت دین از دولت و آموزش و پرورش و قوه قضائیه؛
- پایان یافتن استبداد سیاسی بدون پایان دادن به نظام مالکیت خصوصی بر وسایل تولید و مبادله؛
- پایان دادن نهائی به نظام مردسالارانه و ستم بر زن؛
- پایان دادن به جنگهای طبقاتی ناعادلانه و تحمیلی نظام سرمایه داری؛
- از بین بردن فقر و بیکاری و آوارگی درکشورهای متکی بر استثمار و ستم طبقاتی؛
- از بین بردن ستمگری ملی و احترام به حقوق ملیتهای تحت ستم و رهائی آنان؛

- جلوگیری از تخریب محیط زیست؛
- تامین آموزش و پرورش، بهداشت و بیمه رایگان عمومی؛
- از بین بردن نظام استثمار و ستم‌گری و تبعیضها در اشکال مختلف؛
- از بین بردن رقابتها، نخبه‌گراییها و فردگراییها و از خودبیگانگی مالکیت خصوصی بر وسایل تولید و مبادله؛
- تحقق ۶ ساعت کار در روز و تبدیل کار به یک نیاز انسانی و نه اجبار تحلیل بردن نیروی انسانیها؛
- ایجاد جهانی متعلق به کل بشریت با برابری حقوقهای اجتماعی و بدون تمایز و تبعیضها و توجه به تواناییها.
ذکر این نکات مهم در تحقق آنها در بیانیه‌ها، منوط به وجود یک حزب کمونیست مورد اعتماد اکثریت عظیم توده‌ها از طریق انقلاب پیروز کارگری ممکن می‌گردد.

(۷)- بدین ترتیب، نظام سرمایه‌داری در شرایط کنونی، با به کارگیری تمام نیروی ضدکارگری و ضد انسانی همراه با لطایف الحیلها در ایجاد مشکلات در مقابل حرکت رسیدن به آگاهی هرچه وسیعتر کارگران و زحمت‌کشان پا فشاری می‌کند. لذا، از جمله مبارزه با "فرقه‌گرایی" و سوزاندن ریشه‌های طبقاتی آن و درعین حال نقد "گرد آمدن همه باهم" سوسیالیستها، که مجدداً مد روز شده دو دیدگاه مخربی هستند که مبارزه نظری طبقاتی حاد را عالماً و عامداً به فراموشی می‌سپارند و باید قاطعانه مردود دانست. حفظ فرقه‌ها و گردهم آمدنهای متعدد این سوسیالیستها، بارها با شکست و تلاشی همراه شده‌اند.

تنها بدیل موجود انقلابی قطب بندی و احکمونستی است که در درجه اول در آگاه کردن انسانهای متمایل به کمونیسم علمی، یعنی وحدت پیشروان جنبش کارگری، در داشتن یک حزب با اتوریته و مورد قبول کارگران، زمینه را برای انجام انقلاب کارگری و برقراری سوسیالیسم ممکن می‌سازد. امتناع از این ضرورت مبرم روز، امتناع از وفاداری در پیاده کردن رهنمودهای کمونیسم علمی در عمل، که نهایتاً در امتناع از ایجاد رهبری حزب کمونیست و احد انقلابی در هر کشور تبلور می‌یابد، رهائی بشریت در ایجاد جهان آزاد و آباد و شکوفا بدون زورگویی و ستمگری و استثمار انسان از انسان، به معنای دعوت انسانها به گشت و گذار در سرباهای ایجاد شده توسط بورژوازی و خرده بورژوازی نمی‌باشد که به دوام حاکمیت این طبقه و اقشار ضد کمونیستی کمک می‌کند.

حزب رنجبران ایران - اول تیرماه [سرطان] ۱۳۹۷: به مناسبت بزرگداشت ۹۸ مین سالگرد ایجاد حزب کمونیست ایران - اول تیر ماه ۱۲۹۹ و به منظور طرد فرقه‌گراییهای ضدکمونیستی امروز